

Phẩm 5: TU-MAN (Thiện Niệm - 14 bài kệ)

Thuở xưa con ra ngoài
Cùng thân hữu dạo chơi
Đầu đội vòng hoa quý
Tai mang bông Tu-man
Phật Duy Vệ thân thông
Kiến tạo chùa tại đó
Con xa thấy thường dân
Cùng đến để phụng sự
Bạn thân cũng tới đó
Mỗi vị mang hoa tươi
Với tất cả lòng thành
Rải hoa cúng chùa Phật.
Thấy mọi người dâng cúng
Con cũng khởi niệm lành
Liền vào rừng hái hoa
Đem dâng lên điện Phật.
Lúc sống không đọa lạc
Lên trời, xuống làm người
Đều nhờ công đức ấy
Tỏ thiện sự đã làm
Sau gặp Đấng Chánh Giác
Bậc Đạo Sư Vô Thượng
Chứng quả A-la-hán
Được diệt độ thanh lương.
Chỉ cúng một cành hoa
Trong suốt trăm ngàn năm
Sinh cõi trời vui sướng
Phước dư được Niết-bàn.
Giả sử con biết trước
Công đức Phật vô lượng
Sẽ xây dựng chùa tháp
Phước ấy không thể lường
Chư Thiên tâm hỷ hoan
Phước ấy vẫn còn nhỏ.
Bạch Phật, Đấng Toàn Giác
Cùng đệ tử Thế Tôn
Nay con nhớ việc lành
Công đức của tự thân
Nay đạt được quả Thánh
Thật khả ý, an lạc
Đều do thiện sự ấy
Cắt đứt vòng sinh tử
Vô lậu, không đắm trước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nên diệt độ thanh lương,
Năm đường đã thoát khổ
Không còn thọ thai sinh
Đây là đời sau chót
Không còn phải tái sinh
Giải thoát cội tử sinh
Đã vượt qua biển Hữu
Con do nhân duyên ấy
Nên có hiệu Tu-man.
Trưởng giả Tu-man đó
Cùng ở trong chúng Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc tiền thân.*

M